

UZASADNIENIE

D. B. jest właścicielem samochodu osobowego V. (...) o nr rejestracyjnym (...)W dniu 25 października 2020r na parkingu Osiedla (...) przy przedszkolu, kierujący samochodem należącym do D. B., wykonując manewr cofania, uszkodził zaparkowany pojazd należący do R. S. (1). Całe to zdarzenie ze swojego okna w mieszkaniu obserwował M. M. – od momentu kiedy kierowca pojazdu należącego do D. B. wjechał na parking i usłyszał, że został uszkodzony inny pojazd. Od razu zszedł na podwórko, a wcześniej zauważył, że kierowca odjechał z miejsca zdarzenia i zaparkował pojazd po przeciwnej stronie ulicy. M. M. wykonał zdjęcia samochodu należącego do obwinionej wraz z uszkodzeniami oraz napisał wiadomość do właściciela uszkodzonego pojazdu. R. S. (2) zgłosił sprawę na policję.

Obwiniona D. B. została wezwana do udzielenia informacji komu powierzyła pojazd do używania w dniu 25 października 2020r, na które nie udzieliła odpowiedzi.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: zeznań świadków – R. S. (2) k. 45, M. M. k. 45 – 45v, J. Z. k. 54 – 55v, akt sprawy (...) k. 53.

Obwiniona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i wyjaśniła w jakich okolicznościach została powiadomiona przez policję o uszkodzeniu przez pojazd należący do niej inny samochód. Jej zdaniem policjant poinformował ją o innym miejscu zdarzenia, niż było w rzeczywistości. W okresie od 22 lipca 2020r do dnia 12 – 13 stycznia 2021r przebywała na zwolnieniu lekarskim. W tym czasie nikt nie korzystał z samochodu poza nią, nie pamiętała gdzie była dnia 25.10.2020r. Jej auto nie miało żadnych uszkodzeń, które by świadczyły o tym, że uszkodził inny pojazd. Wyjaśnienia obwinionej są jej linią obrony, która jest sprzeczna z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w sprawie.

Z zeznań świadka M. M. bezspornie wynika, że dnia 25 października 2020r doszło do zdarzenia drogowego z udziałem pojazdu należącego do obwinionej.

Sąd ocenił te zeznania jako wiarygodne, ponieważ zostały złożone przez osobę nie zainteresowaną rozstrzygnięciem sprawy, obcą dla stron. W istocie świadek ten przez przypadek zaobserwował całe zdarzenie, zabezpieczył dowody wykonując zdjęcia i przekazał kontakt pokrzywdzonemu. Policjant J. Z. wyjaśnił dlaczego doszło do pomyłki odnośnie parkingu, na którym doszło do uszkodzenia pojazdu. Ten dowód Sąd ocenił jako wiarygodny, zeznania złożył funkcjonariusz publiczny, który zajmuje się od wielu lat tego rodzaju postępowaniem. Świadek R. S. (2) przedstawił w jakich okolicznościach dowiedział się o uszkodzeniu swojego pojazdu, a te okoliczności są w sprawie bezsporne.

Obwiniona zgodnie z art. 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym ma obowiązek wskazać komu udostępniła pojazd. Artykuł 78 ust. 4 prawa o ruchu drogowym stanowi, że właściciel lub posiadacz pojazdu jest obowiązany wskazać na żądanie uprawnionego organu, komu powierzył pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie, chyba że pojazd został użyty wbrew jego woli i wiedzy przez nieznaną osobę, czemu nie mógł zapobiec.

Sąd Okręgowy w Białymstoku w postanowieniu z dnia 26.09.2012r wskazał, iż ustawodawca przewidział możliwość niewskazania wbrew obowiązkowi przez zobowiązanego osoby kierującej lub używającej dany pojazd w oznaczonym czasie jedynie pod warunkiem wykazania, że pojazd ten został użyty po pierwsze wbrew woli i wiedzy w/w, po drugie przez nieznaną osobę, po trzecie w/w nie mógł temu zapobiec. Warunki te muszą zostać spełnione łącznie. We wszystkich innych wypadkach właściciel lub posiadacz pojazdu, od którego jest żądana powyższa informacja, a która jej nie udziela, popełnia czyn z art. 96 § 3 k.w. – sygn. akt VIII Kz 444/12; LEX 1294031. Przepis art. 96§3kw jest usankcjonowaniem obowiązku wynikającego z art. 78 ust. 4 Prawa o ruchu drogowym.

Przedmiotem ochrony wykroczenia określonego w art. 96§3kw jest porządek ruchu drogowego, tak aby sprawca popełniający wykroczenia drogowe nie uniknął kary. Zachowanie sprawcze polega na niewskazaniu wbrew obowiązkowi, komu został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Niewskazanie polega

na odmowie udzielenia informacji o osobie, której został powierzony pojazd do kierowania lub używania. „Wskazywać” oznacza bowiem m.in. „przekazywać informację” (Praktyczny słownik współczesnej polszczyzny, red. H. Zgólkowa, t. 46, Poznań 2004, s. 148). Niewskazaniem jest udzielenie odpowiedzi negatywnej, na przykład że nie wskaże tej osoby lub nie wie, w czyjej dyspozycji w określonym czasie był pojazd, jak też zaniechanie udzielenia odpowiedzi. Prawo o ruchu drogowym nie określa formy, w jakiej ma nastąpić odmowa udzielania informacji. Może być złożona ustnie lub na piśmie. Odpowiedzialność za to wykroczenie jest niezależna od formy, w jakiej nastąpiła odmowa. Obowiązek wskazania osoby, której powierzono pojazd do kierowania lub używania, ma charakter ustawowy. Jego źródłem jest art. 78 ust. 4 p.r.d., który określa też katalog osób, na których ciąży ten obowiązek. Obowiązek ten pod względem przedmiotowym obejmuje wskazanie osoby, której został powierzony pojazd do kierowania lub używania w oznaczonym czasie. Chodzi o powierzenie każdego pojazdu, a nie tylko pojazdu silnikowego - R. S.; Komentarz do art.96 Kodeksu wykroczeń; LEX.

Zdaniem Sądu obwiniona dopuściła się popełnienia zarzucanego jej czynu z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Obwiniona przewidywała, iż niewskazanie komu powierzyła pojazd w dniu 25.10.2020r stanowi wykroczenie. Podkreślić należy, iż z jej wyjaśnień wynika iż konsultowała swoją decyzję z inną osobą, a zatem na pewno była świadoma podejmowanej decyzji,

Wymierzając obwinionej karę grzywny w kwocie 100,00zł Sąd miał na względzie stopień społecznej szkodliwości czynu oraz stopień zawinienia.

Wysokość należnych kosztów ustalono na podstawie §2 i § 3 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty sądowej od wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. poz. 2467). Natomiast wysokość opłaty ustalono na podstawie art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r (Dz. U. nr 49 poz. 223 z 1983r z późn. zm.).